

Kérdezzen meg egy animációs filmet

Anne Marie Filho

Mozival tanítok

Kérdezzen meg egy animációs filmet

: Anne Marie Filho

Az animációs film vetítésének lehetővé kell tennie a tanulók találkozását művet, megkérdőjelezni, kritikai ítéletet megfogalmazni, kifejezni a vélemény, érvelt nézőpont, vitázni, összehasonlítani, beletenni perspektíva, kapcsolatok kialakítása más alkotásokkal, más művészetekkel, más adathordozók, amelyek lefoglalták ugyanazt a tárgyat. Ez a lehetőség arra a tanulók ismereteket szerezzenek és készségeket építsenek amit máskor is próbára tehetnek.

Eső és hal © Risa Kimpara

Két szokásos, de eltérő módozata kérdezősködni

Amikor az osztályokat meghívják egy tárgy tanulmányozására, bármi legyen is az, amit a természet vagy a teremtés mesterkéltisége hozza létre, mint például a szöveget vagy filmet, kétféle kérdezési módszer alkalmazható.

- Gondosan rendszerezett kérdések halmaza, gyakran fokozatok szerint komplexitás, benyújtják a hallgatóknak, akik válaszolnak rá.
- A kérdezést nem állítják le előre, hanem aszerint építik fel a tanulók reflexiói, amikor felfedezik a vizsgálandó tárgyat és reagál; e reflexiók szervezése és fejlesztése lehetővé teszi szükségszerűen az elemzésre, a jelentésmegértésre kitűzött célok eléréséhez, amelyek mindkét módozatban azonosak maradnak; ennek a másodiknak az érdeke megközelítés, hogy megteremtjük a feltételeket egy módszer fokozatos elsajátításához, autonómiát, többek között azáltal, hogy fokozatosan tudatosítja az emberekben az invariánsok létezésének hallgatói megfigyeléseikben. Az életkorukhoz és szintjükhöz való alkalmazkodás során ez a tanáron múlik felkérni a tanulókat, hogy reflektáljanak az általuk megvalósított stratégiákra megkérdőjelezni, elemezni, megérteni, hogy kritizálni tudják őket, asszimilálni, kisajátítani, újrafelhasználni és továbbfejleszteni.

A lényeg illusztrálására most képzeljük el, hogy a diákok azok meghívást kapott Risa Kimpara „Eső és hal” című filmjének felfedezésére.

Fenntartani a célt képnevelés

Animációs film bemutatása az mindig van lehetőség felajánlani a diákok egy találkozót a munka, kreatív munka szemlélete szerint művészi művészeti órák, és ez bármi is legyen a kitűzött cél.

Helyénvaló itt felidézni a tanítási megközelítés művészi ilyen hogy ő van formalizálva a különböző kiadványok elérhetők a Eduscol weboldalon, a rovatban ezeknek a tanításoknak szentelték¹. A hangsúly a minőségen van várható ezektől a találkozótól művészeti alkotások. Az animációs filmek tanulmányozása hasznosan meríthet ihletet az ezekben foglalt javaslatokat kísérő okmányok.

¹ <https://eduscol.education.fr/cid99287/ressources-accompagnement-enseignements-artistiques-aux-cycles.html>

Különösen a „Kézzel, szóval, szemmel elérhető távolságban: találkozás plasztikai alkotásokkal 6-9 éves korig” és „Találkozás az alkotásokkal a 9-12 éves tanuló képzsében: merj felfedezni, kérdezni, kutatni, megkérdőjelezni... művészetkutatóvá válni”.

A személyes tapasztalat mozgósításától a tudáséig

A gyerekek meghatódtak, és tapasztalataik fényében megértik a filmet. Ha az itteni munka formailag különbözik azoktól amelyet a tanulók ismernek, alapvetően egy mindenki által megosztott élményre utal, az esőre, az esőre. Zajok, az esernyőé, kicsi vagy nagy, amivel szórakozni akarunk, esetleg az iskolabuszé.

Leköti az emlékezetet, könnyen rögzíthető a személyes történelemben, és ösztönzi az észlelési konnotációk játékát.

Projekttől függően úgy készülhetünk a találkozóra, hogy a vetítés előtt foglalkozunk ezzel az „eső” témával. Ki szeret, aki nem szeret nem? minek? Milyen memória(k)? Milyen képeket? Tudunk majd írni, rajzolni, színpadra állítani magunkat, felfedezni a szókincset elképzelt esőt, mielőtt felfedezte volna, mit képzelt el és mesélt a rendező.

Talán a gyermekkultúrára is visszhang lesz a mű. Nagyszámú, minden korosztály számára megfelelő alkotás foglalkozik eső. Életkoruktól függően olyan könyveket olvastak fel nekik, vagy ők maguk olvastak, amelyekben a szereplők szembesültek az eső, a gyermekirodalom klasszikusai, mint például Agnès Rosenstiehl albuma, „Mimi Cracra, az eső, ő szereti!”.

Emlékezni fognak a francia mondókákra: „Esik az eső, vizes, békabuli van”, „Esik az eső pásztor”, angolul, „Rain rain go away”... Lesz lehetőségük látni Gene Kellyt az esőben énekelni? Különben is, több-
p okok, személyes, kulturális, társadalmi..., a tanulóknak már megvannak a források a film megértéséhez.

Tudattalanul vagy sem, a hallgatók is mozgósítják tudásukat és tapasztalataikat az építkezésről történetek, amelyekre alapozzák az elvárásaikat, és amelyek lehetővé teszik számukra, hogy előre jelezzék az elkövetkező kalandokat. Risa Kimpura filmjében a történet kibontakozása a maga józanságában eredeti. Meghiúsíthatja a fiatal diákok törekvéseit, azokét, akik esetleg táplálkoztak ezeket a korábbi tapasztalatokat, lerakva egy korai irodalmi és filmkultúra alapjait. Ez a film egyszerre narratív, nagyon kifinomult narratív szállal és kontemplatív. Ez zavaró lehet.

Rue de Paris, esős idő, Gustave Caillebotte, 1877, Chicago Art Institute

Feltárás

A művel való találkozás egyben találkozást is jelent szerzőjével, megalkotásának és terjesztésének kontextusának elhelyezését jelenti. A tanulókat meg kell tanítani arra, hogy figyeljenek ezekre az információkra. Ennek az azonosításnak a jelentése csak az ismétléssel erősíthető meg, kibővítve más alkotásokkal, képi, zenei, irodalmi... Szerényen a tiszteletre nevelés kérdése. egy szerzőnek, az ő munkájának és a csapatának. Ezen túlmenően lépésről lépésre építhetik majd fel a kultúrák megismerését. akiknek munkái a korszakok jegyeit viselik magukon, idővel felfedezik az „iskolákat”, ahogy azt már régóta mondják más művészetek esetében úgy, hogy adott esetben a művészeket származási országuk, századuk szerint iskolákba csoportosítják. művészeti mozgalom, amelyhez tartoznak.

A platformon kínált animációs filmek átítatódhatnak szerzőik kultúrájában, de széles körben nyitottak is más hatásokra, és maguk a produkciós csapatok összetétele is gyakran multikulturális. Észre fogjuk venni hogy a legtöbb filmnek angol a címe, hogy életkoruktól és ciklusuktól függően a diákok megtanulnak fordítani. Anélkül, hogy itt vitába bocsátkoznánk, az angol nyelv használata olyan országokban készült filmeknél, ahol nem ez a nyelv hivatalos aláhúzza a nemzetközi közönséghez intézett megszólítást, amelynek kultúrája szintén befolyásolja a fogadtatást. Ennek az azonosítási munkának az év projektjétől függően nyomát tudjuk majd tartani a művek „kontextusán”.

Az „Eső és hal” című film esetében magában a filmben kínált információk szisztematikusan be vannak írva két írás: japán ábécé, majd latin ábécé. A japán nyelvű információkat így angolra fordítják.

Cím	Eső és hal	A cím 43 másodperc után jelenik meg japánul és nyelven Angol. Az angol címnevek nem kezdődnek nagybetűvel az egyezménynek megfelelően. A japán karakterek "aranyhalat" jelentenek, és nem nem „eső és hal”. Nem különböznek egymástól kis csónakok állnak a ködös horizonton. ?? = piros. ? = hal.
Szerző	Risa Kimpara	japán rendező
Csapat és a funkciók elosztása		Ez az információ a film végén jelenik meg.
Forgatókönyv, tervezés, szerkesztés és animáció	Risa Kimpara	4.22
Animációs asszisztens	Yusuke Kazuta	4.22
Zene	Yusaku Masuda	4.28
Hangeffektusok	Takuji Oe	4.28
Audio keverő	Yoshito Morita	4.28
Termelés	Tokiói Művészeti Egyetem	4.28
Rendezte	Risa Kimpara	4.34
Termelés	Tokiói Művészeti Egyetem	4.34
Gyártási hely	Tokiói Művészeti Egyetem	Kezdetétől fogva megjelenik a képernyőn.
Gyártó ország	Japán	A Tokiói Művészeti Egyetem indukálta
Befejezés dátuma	2010	Dátum a fekete képernyő alján, utolsó kép.

Egyéb információk is megadhatók.

A film hossza	4.47 másodperc
Műszaki	2D film
További információk a gyártásról	A filmet Risa Kimpara1 rendezte a Tokiói Művészeti Egyetem 1. évfolyamán.

Mindezen elemek figyelembevételével az osztályban végrehajtott projekttől és a tanulók szintjétől függ. Azonban úgy tűnik elengedhetetlen, hogy a tanulók módszeresen hozzászokjanak legalább a szerző megnevezéséhez, anélkül, hogy figyelmen kívül hagynák a filmkészítést egy csapat bevonásával, valamint a gyártás évének és helyének azonosításával.

Ha a tanár animációs filmet tervez az osztályával, akkor már itt is megfigyelheti diákjaival a különbözőt a csapat tagjai által végrehajtott funkciók, így sok szerep osztható szét.

A film és a látott japán produkciók formája közötti különbség az idősebbek számára tűnhet fel. Közelebb vagyunk a kínai Te Wei (1915-2010) alapító munkásságához és animációs mosdóihoz vagy Isao Takahata egyediségéhez. a Kaguya hercegnő meséjében (2013). A japán kultúra elemei jól láthatóak a rendező választásaiban.

Az elbeszélés. Előadás, összefoglaló, szinopszis

Érdekes felkérni a tanulókat, hogy szóban és/vagy írásban dolgozzanak a javasolt történet bemutatásán.

Előnyben részesíthetjük a „horog” kifejezést a kereskedelemből kölcsönzött „szurok” kifejezéssel szemben (eladási pálya, kereskedelmi érv) és manapság általában egy-két mondatos előadás felidézésére szolgál, aminek fel kell keltene az érdeklődést, általában a vég felfedése nélkül. Általában ez a bemutató, ez a „horog”:

- . felvázolja a kezdeti helyzetet
- . adja meg a karaktereket
- . beszámol az első eseményről, amely elindítja a történetet, és amely megnyitásával megváltoztathatja a szereplő(k) életét a lehetőségek mezejét, többé-kevésbé erős feszültséget teremtve.

Az „Eső és hal” című film több ilyen rövid bemutató tárgya volt.

Íme három, a munkát idéző oldalakról, amelyekhez csatolva van egy angol nyelvű webhelyen javasolt negyedik pitch:

"Egy esős napon egy kisfiú a buszra vár, és szabadjára engedi a fantáziáját. Képek jutnak eszébe."

Films pour enfants platform

"Egy zápor idején egy kisfiú az esernyője alá bújva várja a buszt, és gondolataiban távozik."

cinemapublic.org

"Egy esős napon egy fiú vár a buszmegállóban. Vízcseppek csapkodnak és hullámokat keltenek egy tócsában. Hirtelen kezdet. Egy aranyhal a tóban..."

3dvf.com

"Egy esős napon egy fiú duzzogva várt a buszmegállóban. Pitter-pattog, esőcseppek ugrálnak és hullámokat keltenek egy tócsában. Amikor ezt nézte, látta valami [ugrás]. Amikor a fiú belenézett a tócsába, egy vörös hal úszott. A történet egy vörös halról szól, akit egy fiú látott egy esős napon." Letterboxd, a film szerelmesek közösségi hálózata

Ennek a horognak az összetétele és a benne foglalt választás igényes, és lehetővé teszi a tanulók formatív reflexióját. A fent bemutatott példákban az eső szerepel az első szavakban. Ő a mozgatórugója a cselekvés, amely megkétszerezi az intenzitást, ami tócsákat, tükröt hoz létre a gyermek számára. Amikor megáll, a film is megáll.

Dolgozhatunk még rövidebb alakokon, főnévi kifejezésen vagy a címet kísérő szlogenen is.

A „pitch” megírása első vagy új alkalom lehet a választott cím megkérdőjelezésére.

A tanulók megfigyelhetik a különbséget a japán cím, ami azt jelenti, hogy "aranyhal" és az angol cím között, ami azt jelenti „eső és hal”. Miért ez a különbség, amit a rendező feltételez? Mi érdeke az elsőnek, a másodiknak?

Milyen más címet képzelnének el a diákok? La Fontaine módjára: "A gyermek, az eső és a hal", ami többre utal a történethez, kifejezett morál nélkül? Vagy egészen más: "A várakozás", "Reverie in the Rain", ami lefordítja a gyermek helyzetét, gondolkodásmód. A diákok sokféle választ adhatnak.

Az osztály összevetheti majd a film címét más alkotók, költők, festők, zenészek...

az elsőnek szentelt munkákat, például a dokumentum végén idézetteket.

Az összefoglaló hosszabb, és elmondja a teljes történetet. A "szinopszis" kifejezés, amely a mozi lexikonjában szerepel, lehet szinonimának kell tekinteni, és így kell bemutatni a 9 és 12 év közötti diákok számára. Az „Eső és hal” összefoglalója bemutatja néhány könnyen leküzdhető nehézség, egyrészt az álmodozás valós élményben való összefonódása miatt, másrészt Ennek oka a karakterek és az őket egyesítő linkek sokféle értelmezése. Kérdezi az összefoglaló a tanulók azonosítsák a helyet, a szereplőket, az őket összekötő láncszemeket, a cselekvést, amelyben részt vesznek.

A hely, a dekoráció

A film nem mutat be konkrét beállítást. Ritka nyomok alátámasztják a hipotéziseket:

Vizuális nyomok:

- . Fehér sorompó (0.23-ban)
- . Az általunk értett hosszúkás tábla (0.48) buszmegállót jelez
- . Busz vagy távolsági busz
- . Vázlatolt fák és épületek (3.29-től)

Hangjelzések:

- . Vezető autók hangja
- . A busz hangja és pneumatikus ajtói.

A tanulók személyes tapasztalataiktól függően közömbösen felismernek egy várost, falut, falut, utat, kampányban, de aligha lesznek képesek továbbmenni és megerősíteni hipotéziseiket. Az akció történhet olyan helyeken, különböző országokban.

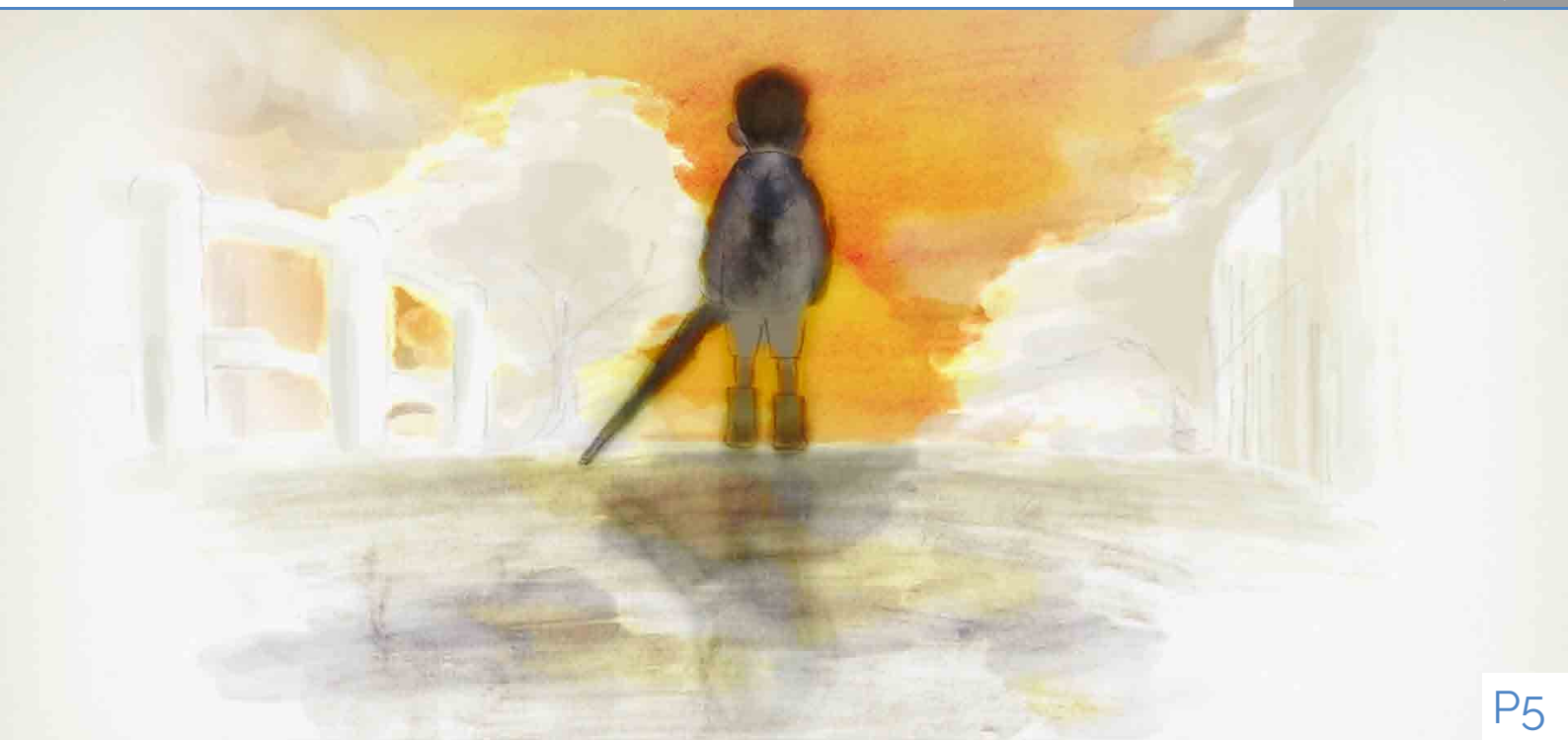
Az eső, majd a nap visszatérése okozta csillogás elrejtí vagy elnyomja a dekor elemeit. A figyelem ilyen a gyerekre, az esernyőre, a buszra, a történet néhány lényeges elemére összpontosítva, és mindenekelőtt az esőre, majd a napra akik nélkülözhetetlen szereplők és táplálják a gyermek érzelmeit.

Satsuki, Mei és Totoro első találkozása során a "My Neighbor Totoro" (Hayao Miyazaki, 1988) című filmben a Az esőfüggöny a szürke színű dekort is elrejtí töredezetten. A rendező emlékezett a film ezen epizódjára?

Az esőnek és a fénynek feloldó ereje van. A dekor elemeinek oldódása kiemeli a választott színeket. a pontos formák eltűnnek, és a gyermek mindenütt jelenlévő szürke színre, majd a narancssárga tisztaságra változik. Néhány árnyalat alig különbözteti meg a kislány csizmáját, enyhén kékes ruházatát, mint a szürke variációit.

Az eső világa olyan monokróm, mint Te Wei mosógépei. A vörös hal, aranyhal, hozza az arany színt, amely majd eléri az egész eget, abban a pillanatban, amikor végre megérkezik a várt felnőtt. A dekor színei egybeesnek a az érzések, a gyermek érzelmei éppúgy jelentik őket, mint az okozói.

Eső és hal © Risa Kimpara

A karakterek

Ebben a benyomások dekorációjában a főszereplő azonosítható. Ő egy gyerek. Kis méretét a következők jelzik:

- . Gyermek/ernyő arányok
- . Gyermek/buszmegálló tábla arányai
- . A gyermek/felnőtt arányok, madártávlatban róla az utolsó részben, (kép, amelyen a felnőtt mellett látható).

Valószínűleg kislányról van szó, ha így értelmezzük:

- . Az ő ruházata, ami egy gyereké, és gyakrabban hordja egy fiú, de az osztályban lehet szeretné megvitatni

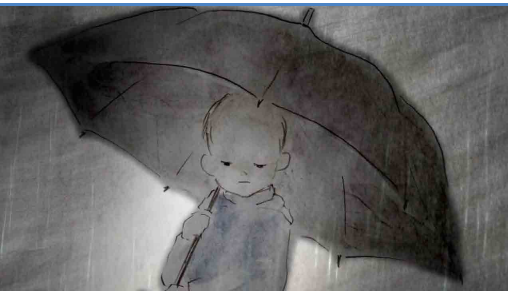
- . Rövid frizurája, de ezt is megbeszélhetik majd a diákok.

A fent idézett pályaművek szerzői egyöntetűen felismernek egy kislányt.

A rajz a gyermek lelkiállapotára is ad támpontokat.

- . Arca: szeme, szája kifejező.

A száj meg van húzva, "roppant" egy vonallal, amely szomorúságot, komorságot, örömet, meglepetést tud kifejezni.

A gyermek a szomorúságból a macska felfedezésének örömebe megy át, majd a csodálkozásba ábrándozás, mielőtt örömtelien megtalálná a várt felnőttet. Mindezek az érzések egy sorban vannak jelölve. Az, ahogyan húzza az esernyőjét, még inkább kihangsúlyozza a benyomást a szomorúságtól.

A gyerek körül a többi szereplő pontatlan.

- . Állatok, igaziak, mint a sötét színű macska, amely nyávog és menekül a vízből; igazi és irreális egyszerre, mint ezek az aranyhalak, amelyek az álmódosítás során szaporodnak és akik repülnek.

- . Egy női alak, mint az egyik ilyen hal metamorfózisa, amely pózol egy pusztát a gyermek szemhéjára.

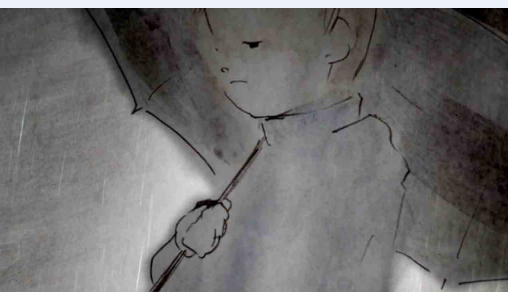
- . Egy férfialak, aki a végén közbelép, megsimogatja a gyermek haját, mielőtt folytatná az utazást vele.

A felnőttek a gyermek álmaiban, mint a valóságban, gyengédek és védelmezők. Jelenlétük örömmel és boldogsággal társul. A diákok hipotéziseket fog megfogalmazni. Kétségtelenül fel akarják majd ismerni az emberben a apa, akit a gyermek vár, és ezt az értelmezést meg kell indokolnia. Ők is ítélik meg, hogy a megálmodott nő annak az anyának a képe, akire a gyerek gondol? Egy anya a valóságban hiányzik, de jelen van a kislány képzeletében.

A női alak úgy tűnik, az aranyhal, hal metamorfózisából született d'or ahogy angolul mondjuk, "goldfish". Ő, akinek arany haja úgy bontakozik ki, mint a hal fátyolos uszonya, gyorsan eltűnik.

Az állatok emberré és fordítva történő átalakulása egyetemes téma és számos legendában felbukkan, Japánban és más országokban is.

Hayao Miyazaki Ovidius olvasója és nyitott a nyugati kultúrára, ezt kihasználta képzelet a „Ponyo on the cliff” (2008) megkomponálásával, egy történetével aranyhal kislány, nem anélkül, hogy Andersen ihlette volna, messziről.

Eső és hal © Risa Kimpara

Az akció

Esik az eső. Egy gyerek esernyőt húzva maga mögött sétál egy buszmegálló felé.

0,15 és 0,39 között a gyermek balról jobbra halad át a mezőn, szomorúan, esernyőt húzva. A mozgást aláhúzza a felvételek váltakozása, a gyermek közeli, majd közepes felvétele. Minden tervmódosítás lehetővé teszi számunkra a cserét. Mozgassa a gyermeket a kép bal oldalára, és ismételje meg ezt a mozgást balról jobbra.

A 0,30/0,31 lövés egymásra helyezi a két lövést.

A film több alkalommal két képet fog egymásra helyezni, amelyek nagy gördülékenyen jelzik az átmeneteket.

0,31 és 0,39 között a gyermek átmegy a mezőn, eltűnik, elhagyja a keretet a jobb oldalon, üres teret hagyva a megjelenésüknek, majd a címszereplők eltűnnek.

0,47 és 0,54 között a film a buszmegállóban álló gyereket mutatja be.

A gyerek a buszmegállóban áll. Jön egy busz, megáll, majd indul.

0,55-től 1,07-ig a busz balról behajt a pályára, átmegy, majd megáll, mielőtt kilép a keretből jobbra.

A hangsáv információkat nyújt a pneumatikus ajtónyitásról majd zárja be anélkül, hogy látnánk őket a képen.

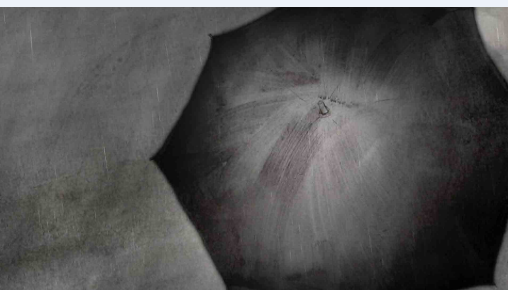
A gyerek nem szállt fel a buszra. Maradt, alatta vár tartós eső.

1,08-ban az eltűnő busz felfedi a gyereket, aki még mindig a buszmegállóban áll. Mi azt gondolhatta, hogy felszáll a buszra, és meglepődve látja őt.

A felhőszakadás fokozódik. A gyermek kinyitja az esernyőjét, ami rezonál.

1,09 és 1,16 között a gyerek az esernyő kinyitásával van elfoglalva.

1,17-ben az esernyő szinte az egész mezőt lefedi, ekkor látszik benne a gyerek közeli (1,18) és közepes felvétel (1,19), a két kép egymásra helyezve az 1,19-ben.

Egy macska csatlakozik hozzá, és menedéket keres a közelében az esernyő alatt.

A gyerek vár, és néhány másodpercet fordít arra, hogy így mutassa meg neki, immorepe, tétlen. Ekkor jön az ötlet (1,31, egymásra helyezett képek), hogy játsszon az övével esernyő (1,31-1,42). Amíg a felvétel még közelről készült, a gyereket kevesen látják fokozatosan enyhén elmerülve, mintha a rálátás egyre magasabbra emelkedne, egy nyomkövető felvételen, amely hátul és függőlegesen is van. 1,42-től 2,05-ig a gyerek figyelme elnyeli egy macska nyávogása, amely a képernyőn kívül marad. A gyerek az most a kép közepén, és 2,00-ban egy új függőleges mozgás lehetővé teszi a macska felfedezését.

2,05 felfedi a gyereket a buszmegállóban, ahogy korábban láttuk (vö. 1,19), de esernyője alatt menekült a macska. A gyerek már nincs egyedül.

Eső és hal © Risa Kimpara

A gyermek és a macska egy tócsában figyelni tükörképét. A gyerek felfedez egy aranyhalat, amely az repülni kezd körülötte, egy raj más pörgős hal kíséretében. Egy női alak jelenik meg nevet, pusztit nyom a gyermek arcára, mielőtt eltűnik.

A következő kép (2,20/2,11) meglepő. Alacsony szögnek tűnik, de a visszaverődés magyarázza ezt a hatást. A karakterek Egy tócsa tükörképében széthasadnak (2,12-2,20), ekkor két világ létezik egymás mellett, és a vízben egy univerzum bontakozik ki szokatlan.

Az aranyhal 2,25-ben jelenik meg, mintha egy vízcseppből született volna, amely 2,21 és 2,25 között foglalja el a képet. Úgy tűnik, 2,38-ban hal meg, és újjászületik a két kéz közül, amely megfogja, menedéket nyújtson neki, majd hagyja, hogy elszökjön, mint egy madárral (2,39-2,45). Ez a kettő úgy tűnik, hogy a kezek nem a gyermekéi, aki a hal repülésének, majd az összes halat körülötte. A kép őt helyezi a középpontba, közelről, közelről, közepes felvételen a balett felfedezésére is a körülötte lévő számos hal közül (2,55-3,03, szuperpozíció). A 3,10-ben a közeli felvétel lehetővé teszi, hogy megöröksük azt a csókot, amelyet a nő világos hajú pózokkal a szemhéján, mielőtt eltűnt (3,13, több kép egymásra vetve, hogy jelezze a mozgás). A gyermek egyedül marad, majd elhalványul.

Az egyre sárgább és rózsaszínűbb színekben pompázó üres mezőt alulról felfelé és jobbról aranyhal szeli át balra (3,20). A hal eltűnik a mező mélyén (3,21).

A nap visszatért. A halak eltűntek, de az ismét napos égbolt az ő színük. A macska elmegy. Egy felnőtt, valószínűleg leszállt a buszról, most a gyerekekkel van. Gyengéden simogatja a fejét. A felnőtt és a gyermek együtt távozik.

A nap által aranyozott égbolt kitölti az egész mezőt 3,22-től 3,28-ig. Az égbolt narancssárga formája a hal alakjára emlékeztet vörös, testének gömbölyűsége, farkának megnyúlt háromszögűsége. A gyermek és a macska sziluettjei, hátukkal az ég felé és a dekorációban újra megjelennek, megduplázódva tükröződésükben a földön, miközben a rájuk vetett tekintet visszahúzódik, mintha hatása alatt állna. egy hátsó nyomkövető felvételről. A zárt esernyő megerősíti, hogy elállt az eső. A macska elhagyja a gyereket (3,36). 3,55-ben a képek egymásra helyezve, és a gyermek felülről látható, lehajtott fejjel középen, és az arca tükröződik a tócsában, a gyerek még mindig lenyűgözve néz tovább. A tükörképben megjelenik mögötte egy árnyék (4,05). A gyerek kiszélesíti őket szemét. Megfordul, és szembenéz az érkezővel (4,08), akinek a tekintetét a film elfogadja, és aki a képernyőn kívül marad. A gyermek így látható benne búvárkodás, meglepett, mosolygás nélkül. Egy nagy és széles kéz lép be a keretbe a keret tetejéről, és a fején nyugszik (4,12) amelyet lefed. A gyerek becsukja a szemét és újra kinyitja, most mosolyog (4,14), sőt egyre jobban elpirul több (4,15). Boldog arca rákerül a buszra (4,16), amely úgy hagyja el a keretet, hogy kilép a jobb oldali kereten keresztül, és amely ennek során felfedi a gyermek és a felnőtt, akik most az esernyőt tartják. A felnőtt kezét nyújt a gyerekeknek (4,18) és a két sziluett, amely megzavarodva a profilban (4,20) most balra haladva elhalványul. A mező üres (4,20/4,22) ig megjelennek a kreditek. A felnőtt és a gyerek újra feltűnik a középpontban, a csapattagok neve mögött. A hátuk az és úgy tűnik, a mező mélye felé tartanak.

A kamerán kívül a történet tere, amely nem jelenik meg a keretben. A mező a kereten belüli látható tér. A szerző a kamerán kívüli segítségével egy pillanatra elrejt a néző elől, amit a gyerekek lát: a macskát, a felnőttet.

Kiterjesztések:

A filmben talált nyomok alapján felkérhetik a tanulókat, hogy képzeljék el, mi történt korábban, adjanak keresztnévet a gyerekeknek, hogy kitalálja a történetét, azt, amely elvezeti a film által elmesélt pillanatok átéléséhez.

Eső és hal © Risa Kimpara

A téma

A téma meghatározása itt vitára adhat okot az órán.

Úgy tűnik, hogy itt a várakozás témája áll a narratíva középpontjában. Érdekes lehet azonban jellemezni: tétlen, magányos...

Az eső témája is jelentős. Erről tanúskodik a cím, amely angolul az "eső" szót tartalmazza.

A gyermekkor témája is szóba kerül: az álmodozás, az elképzelés képessége, a képesség, hogy a valóságot tükrözze vissza, telepíts magad köré egy magadban és/vagy legendákban, mesékben felfedezett univerzumot, de a felnőttekkel való kapcsolatot is ezek a nőies és férfias figurák. Az apafigura felismerhető, az anyafigura megálmodva. Vajon az anya lenne hiányzik, beteg, mint a My Neighbor Totoróban, Miyasaki mellett, ahol a két kislány, Satsuki és Mei egyedül él az apjával?

Koinobori Japánban, Dmitri Popov

Hiroshige, 1895. Brooklyn Múzeum

A repülő hal minta

A repülőhalak fontos szerepet játszanak a japán kultúrában. Ők azok képviselteti magát a Koï Noboriban, szó szerint „ponty streamerek”, amelyek koi ponty alakú szélzokni, a „Tango no sekku”, „a fiúbuli (sekku). Az életerős pontyok áramlás ellen úsznak bátorságuk, amivel kiérdemelték ezt az elismerést. Ez a „repülőhal” minta, amelynek a címe A japán, az „aranyhal” hangsúlyozza a fontosságot, az álmodozást helyezi a film középpontjába, a kisfiú belső élete, amelyet egy pillanatra feltárt a hal megjelenése.

A hangsáv

A film filmzenéje teljesen mentes a párbeszédektől. Meghatározó, többet tesz, mint támogatja, megerősíti a vizuális észlelés, orientálja azt. Aláhúzza a kompozíciót, a mozgást, meghatározza a pillanatok, alátámasztja, alátámasztja a jelentést, segít a megértéshez. Csökkentheti a képek poliszémiáját.

Hallgass anélkül, hogy látnád

Ha a projekt célja, hogy felhívja a hallgatók figyelmét ennek a hangsávnak a fontosságára, javasolható, hogy hallgassák meg mielőtt megnézi a filmet, saját maga, majd hagyja, hogy a hallgatók hipotéziseket fogalmazzanak meg e hallgatás alapján. A Rain and Fish filmzene három fül számára nyilvánvaló részből áll.

. Az elsőben azt halljuk, hogy esik az eső, valaki sétál, autók közlekednek, egy "autó" megáll és újra elindul, de a gyerekek felismerhetik a busz pneumatikus ajtajának hangját, a nyávogást megelőző csengőt. Vajon személyes tapasztalataik is lehetővé teszik számukra, hogy figyelmesek legyenek az esernyőn zúgó esőre?
. A másodikban a zene, akár egy xilofoné, beborítja a hangteret, amelyet az eső hangja szakít meg. Eleinte lassú, aztán nagyon gyors, aztán újra változik.
. Végül a harmadikban már nem hallatszik az eső. A csengő halkan megszólal, majd eltűnik. Az autók a mozgásuk által keltett zajjal közlekednek nedves talajon, megáll a jármű, valaki sétál, madarak sírnak, járművek még mindig haladnak, több lépés, aztán az utolsó hang, egy csepp víz.

Ez a hangsáv olyan zajokból áll, amelyeket a fiatal diákok ismernek, akik képesek lesznek olyan hipotéziseket megfogalmazni, amelyeket a film megerősít vagy érvényteleníteni fogja. A második rész zavart kelthet, és semmi nyoma sincs, eltekintve a tartós esőtől, határozottan utal a valóságra. Hová lett a sétáló, a macska, a járművek? Ezeknek a hangelemeknek az eltűnése felveti a kérdést, vajon egy valós és ismerős világ eltűnését jelzi-e.

Hallgassa meg és azonosítsa a hangok eredetét a képen

A vetítés során a diákokkal érdekes megszokni a megkülönböztetést:

. A hangok, amelyek az ábrázolt valósághoz tartoznak.
(PL: az eső, amit a képeken látok).
Pontosan azok, amiket általában hallunk? Van-e különbség ezeknek a zajoknak a gyerekek általi hétköznapi megtapasztalása és azok visszaadása között film ? Itt a hangok valósághűek, de a megkülönböztetésük vonzza a figyelmet, kiemelve például egy csepp víz leesését.

. Olyan hangok, amelyek eredete nem az ábrázolt valóságban van.
(PL: zene, amelyet senki sem játszik le a megjelenített valóságban).
Szóval a rendező hozzátette ezt a zenét. Érdekes kérdezni miért, különösen azért, mert ebben a filmben csak egy nagyon meghatározott pillanatban jelenik meg, lassúról gyorsra halad, majd ismét lelassul. A diákok kétségtelenül látni fogják hogy a repülőhalak táncát kíséri, hogy a hangszerek hangja az nagyon közel áll az esőcseppekhez.

A zene egybeesik az ábrándozással, a megszülető képzelet mozgásával, az eső gyermekkori élményéből fakad, amelyet a várakozás magányossága fokoz tétlen. Egy olyan valóság metamorfózisát húzza alá, amely mindazonáltal az az álmódosítás kiindulópontja: az eső nagyon is valóságos hangja, amely egy pillanatra a macskaharang, kristálytisztá zenévé válik. A víz eszközzé válik a zene és a lehulló cseppek úgy rezonálnak, mint a xilofon pengéi.

A mozi hangjaival kapcsolatban az oldalon található világos és illusztrált magyarázatokra hivatkozhatunk:
<http://upopi.ciclic.fr/vocabulaire/glossaire>

Nézz meg a filmet hang nélkül

Ez egy gyakran gyakorolt gyakorlat, amely lehetővé teszi számunkra, hogy javasoljunk egy ill több hangsáv és elemzés hogyan befolyásolják a a film fogadtatása.

A diákok mindig figyelmesek jelentésbeli eltérésekre és választások szerint észlelt érzelmek hang megvalósítva.

A diákok is változást fognak elérni zene és hangeffektusok között.

A hálózati film

Gyermekirodalom

Rengeteg mű foglalkozik az eső élményével.

Miért ne válasszon olyan alkotásokat, amelyek pozitív víziót kínálnak az esőről?

Versek eső témájában...

„Esik az eső”, Les Ziaux, Raymond Queneau (1943), vidámsággal teli költemény, amelyet a tanulók fiatal oulipienként utánozhatnak.
„Pluie”, À la borde du temps (1984) és „Le loup vexé”, Enfantasques (1974), Claude Roy, költői és mulatságos szövegek.
„Pluie”, Les Stances, Jean Moréas (1899), nyolc melankolikus vers, amely visszaadja a gyermek álmodozását.
„Az eső”, A dolgok elfogultsága, Francis Ponge (1942), hangokhoz és formákhoz kötődő szokatlan idézet, egy a filmhez közeli előrehaladás.
„Szívemben sír”, Szavak nélküli románcok, Paul Verlaine (1874). „Barbara”, szöveg, Jacques Prévert (1946).

Animációs mozi

„My Neighbor Totoro”, Hayaho Miyazaki (1988). „Ponyo a sziklán”, Hayaho Miyazaki (2008)

Festék

„Eső, gőz és sebesség”, William Turner, 1844, National Gallery, London.

„Eső a városon”, Takeushi Seiho, 1864 és 1942 között, Musée d'Orsay, Párizs.

„Seascape Study with Rain Cloud”, John Constable, 1828, Royal Academy of Arts, London.

Hiroshige japán festő munkáinak összehasonlítása az általa ihletett alkotásokkal, Vincent van Gogh "japánjaival":
"Hirtelen zápor a Shin-Ōhashi híd és az Atake felett", 1857, Hiroshige, Egyesült Államok Kongresszusi Könyvtára és a
Vincent van Gogh "Híd az esőben, Hiroshige után" változata, 1887, Amszterdami Múzeum.
„Búzamező az esőben”, 1889, Vincent van Gogh, Philadelphiai Művészeti Múzeum.

Esőtől védve, Hanabusa Itchō, 1709. Metropolitan Museum of Art

Zene

„A vízcsepp” (Prelude opus 28 No. 15), 1838, Frédéric Chopin.

„Gardens in the Rain” (nyomatok), 1903, Claude Debussy.

Claude Debussy kijelentette, hogy megtekintette Turner festményeit Londonban, mielőtt megírta volna ezeket a nyomatokat.

<https://admin-ressources.philharmoniedeparis.fr/0769180-estampes-de-claude-debussy.aspx>

„Rain Tree, két marimbára és egy vibrafonra”, 1981, Toru Takemitsu.

Ez a japán zeneszerző számos művét szentelt az esőnek, különösen az 1980-as években. Ezzel játszottunk ütőhangszerek, "utánzó" és képes felébreszteni a hallgatók képzeletét.

<https://edutheque.philharmoniedeparis.fr/doc/CIMU/0962799>